

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνεχώρησεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ Χαναναία ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα ἐκραύγαζεν αὐτῷ λέγουσα· ἐλέησόν με, Κύριε, υἱὲ Δαυίδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠρώτων αὐτὸν λέγοντες· ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὄπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ.

Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνησεν αὐτῷ λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· ναί, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν.

Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις! γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἴαθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρὸ ἐκεῖνο, ἀνεχώρησε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη τῆς Τύρου καὶ τῆς Σιδῶνος. Καὶ μία γυναῖκα Χαναναία ἀπὸ τὴν περιοχὴν ἐκείνην ἐβγήκε καὶ ἐφώναζε, «Ἐλέησέ με, Κύριε, υἱὲ τοῦ Δαυίδ. Ἡ θυγατέρα μου βασανίζεται ἀπὸ δαιμόνιον». Αὐτὸς ὅμως δὲν ἀπεκρίθη οὔτε λέξιν. Καὶ ἦλθαν οἱ μαθηταὶ του καὶ τοῦ ἔλεγαν, «Διῶξε την, διότι φωνάζει ἀπὸ πίσω μας». Αὐτὸς ἀπεκρίθη, «Δὲν εἶμαι σταλμένος παρὰ εἰς τὰ πρόβατα τὰ χαμένα τῆς γενεᾶς τοῦ Ἰσραήλ».

Αὐτὴ δὲ ἀφοῦ τὸν ἐπλησίασε, τὸν προσκυνοῦσε καὶ ἔλεγε, «Κύριε, βοήθησέ με». Ἐκεῖνος τῆς ἀπεκρίθη, «Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ πάρω τὸ ψωμὶ τῶν παιδιῶν καὶ νὰ τὸ ρίξω στὰ σκυλιά». Αὐτὴ δὲ εἶπε, «Ναί, Κύριε, ἀλλὰ καὶ τὰ σκυλιὰ τρώγουν ἀπὸ τὰ ψίχουλα, ποὺ πέφτουν ἀπὸ τὸ τραπέζι τῶν κυρίων τους».

Τότε ὁ Ἰησοῦς τῆς ἀπεκρίθη, «ὦ γυναῖκα, μεγάλη εἶναι ἡ πίστις σου· ἄς σοῦ γίνῃ ὅπως θέλεις». Καὶ ἐθεραπεύθηκε ἡ θυγατέρα της ἀπὸ τὴν ὥραν ἐκείνην.